

CHUYÊN ĐỀ

Hành Phúc

An Lạc

CÂU HỎI

- Mô Phật, kính bạch Thầy! Trước đây, con mong có nhiều tiền và nhiều tiện nghi để được hạnh phúc. Nhưng có lúc thì thấy cần buông bỏ tất cả để được nhẹ nhàng, an lạc. Hai hệ quy chiếu này không đồng nhau. Thỉnh Thầy chỉ dạy cho con được biết rõ hướng đi ạ.

Hạnh phúc an lạc, cơ bản tựu trung nằm trong hai tầng bậc khác nhau

1 HẠNH PHÚC CÓ ĐIỀU KIỆN – AN LẠC TẠM THỜI

2 HẠNH PHÚC VƯỢT LÊN CÁC ĐIỀU KIỆN – AN LẠC DIỆU THƯỜNG

1 HẠNH PHÚC CÓ ĐIỀU KIỆN – AN LẠC TẠM THỜI

- Có đầy đủ các tiện nghi và điều kiện như ý (*đơn giản hoặc xa hoa*) → Thì con người được hạnh phúc.
  - Nhưng các điều kiện thường bất như ý và biến đổi, không bền chắc →
- **Nên hạnh phúc này thuộc về TƯƠNG ĐỐI – Bởi còn mong manh.**

2 HẠNH PHÚC VƯỢT LÊN CÁC ĐIỀU KIỆN – AN LẠC DIỆU THƯỜNG

- Không phải đợi có bất cứ điều gì cả,
  - Mà khi tự tâm rộng lặng – Sáng biết → Thì tâm ấy vượt thoát các điều kiện thuận và nghịch, khổ và vui – Khổ vui không chạm đến được.
  - Trong tâm ấy tự nó AN VUI một cách đặc biệt.
- **Đây là HẠNH PHÚC CHÂN THẬT, bởi nó bền chắc, không biến đổi.**

✱ Hai đức dụng cần quan tâm:

1 DIỆU LỰC ĐỊNH TUỆ VƯỢT THOÁT

- Không can thiệp trên các tướng: *Không lấy – Không bỏ – Không mặc kệ.*
- Đơn giản mọi thứ + Khéo nhận lại tự tánh giác sáng chính mình.
- Lực tánh này mạnh → Tâm tự nhẹ nhàng, thanh thang, an lạc vi diệu.

2 HAY VÀO TẤT CẢ - TRÍ HẠNH ĐẦY ĐỦ

- Không phải an ổn cho riêng mình, hoặc giữ chặt tâm tánh để bị ngăn ngại với tất cả ⇔ Mà khéo tu, nhận tánh, đạt đến an lạc diệu thường và viên mãn các hạnh.
- Cụ thể: Từ diệu lực tự tánh (*trí*) + Có đức hy sinh, hay vào và tùy thuận tốt tất cả các duyên, không ngăn ngại (*hạnh*).

1 HẠNH PHÚC CÓ ĐIỀU KIỆN – AN LẠC TẠM THỜI

2 HẠNH PHÚC VƯỢT LÊN CÁC ĐIỀU KIỆN – AN LẠC DIỆU THƯỜNG

3 NGUỒN CỐN CỦA HẠNH PHÚC CHÂN THẬT – AN LẠC DIỆU THƯỜNG

4 TÓM LẠI

1) **Tùy mỗi loại hạnh phúc mà có hệ quy chiếu khác nhau:**

- Hạnh phúc tương đối thì hệ quy chiếu là phải có điều kiện, tiện nghi.
- Hạnh phúc tuyệt đối, an lạc diệu thường thì hệ quy chiếu phải từ tự tánh.

2) **Các pháp vốn dĩ như thị:**

- Muôn pháp vốn huyễn hóa và chúng không tự trói buộc được bất kỳ ai.
- Trói buộc, đưa đến khổ đau, không được hạnh phúc là do sự dính mắc.
- Khéo tu tập, nhận chân tâm → Diệu lực giúp hành giả tự tại, vượt thoát - Tâm tự an lạc diệu thường.